

сприятливого освітнього середовища для професійної підготовки майбутніх соціальних працівників.

Отже, заклади вищої освіти мають активно використовувати PR-технології як важливий інструмент управління освітнім середовищем. В умовах розвитку ринкових відносин і посилення конкуренції на ринку освітніх послуг університети змушені впроваджувати сучасні комунікаційні стратегії, спрямовані на формування позитивного іміджу, популяризацію освітніх програм та підвищення власної конкурентоспроможності. Ефективне застосування PR-технологій сприяє не лише просуванню освітніх послуг, а й налагодженню партнерської взаємодії із громадськістю, роботодавцями та потенційними вступниками, що є особливо важливим у підготовці майбутніх соціальних працівників.

Список використаних джерел

1. Королько В. Г., Некрасова О. В. Зв'язки з громадськістю. Наукові основи, методика, практика: Підручник для студентів вищих навчальних закладів / 3-тє вид., допов. і переробл. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009. 831 с.
2. Chapleo C. What defines “successful” university brands? *International Journal of Public Sector Management*, 2010, No. 23 (2), pp. 169–183.
3. Dholakia R. R., Acciardo L. A. Branding a state university: Doing it right. *Journal of Marketing for Higher Education*, 2014, No. 24 (1), pp. 144–163.
4. Erdogmus I. E., Ergun S. Understanding university brand loyalty: The mediating role of attitudes towards the department and university. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 2016, No. 229, pp. 141–150.
5. Joseph M., Mullen E., Spake D. F. University branding: Understanding students’ choice of an educational institution. *Journal of Brand Management*, 2012. No. 20 (1), pp. 1–12.

Ігор Стечишин

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка
Тернопіль, Україна

СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НАВЧАННЯМ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

У статті розглянуто роль систем управління навчанням (LMS) у процесі професійної підготовки майбутніх соціальних працівників. Показано їх значення для формування компетентностей, інтеграції теорії та практики, а також забезпечення якості освітнього процесу.

Ключові слова: системи управління навчанням, професійна підготовка, соціальна робота, цифрова трансформація, якість освіти.

Сучасна професійна освіта соціальних працівників перебуває в умовах постійних змін, що зумовлені як глобальними процесами цифровізації, так і специфічними викликами українського суспільства. Війна, соціальні кризи, зростання потреб у підтримці різних категорій населення – усе це вимагає від майбутніх фахівців високого рівня професійної компетентності, здатності швидко адаптуватися до нових умов та використовувати сучасні інструменти для вирішення соціальних проблем. У цьому контексті системи управління навчанням (Learning Management Systems, LMS) стають не лише технічним засобом організації освітнього процесу, але й стратегічним ресурсом для формування нового покоління соціальних працівників.

LMS створюють інтегроване освітнє середовище, яке поєднує традиційні та інноваційні форми навчання. Вони дозволяють викладачам розміщувати навчальні матеріали, організовувати дискусії, проводити тестування та здійснювати моніторинг успішності студентів. Для майбутніх соціальних працівників це означає можливість працювати з реалістичними кейсами, моделювати професійні ситуації, аналізувати соціальні проблеми та пропонувати шляхи їх вирішення. LMS стають платформою, де теорія поєднується з практикою, а навчання набуває інтерактивного та прикладного характеру.

Особливе значення LMS мають у формуванні ключових компетентностей. Соціальний працівник повинен володіти комунікативними навичками, здатністю до аналітичного мислення, умінням працювати в команді та дотримуватися етичних стандартів. LMS дозволяють створювати навчальні завдання, які спрямовані на розвиток цих компетентностей. Наприклад, групові проекти у віртуальному середовищі сприяють формуванню навичок співпраці, а інтерактивні дискусії – розвитку комунікативної компетентності.

Не менш важливим є аспект індивідуалізації навчання. LMS надають студентам можливість працювати у власному темпі, обирати додаткові ресурси для поглибленого вивчення теми, отримувати персоналізований зворотний зв'язок [1, с. 9]. Це особливо актуально для соціальної роботи,

де майбутні фахівці стикаються з різними категоріями клієнтів і повинні мати широкий спектр знань та навичок. Індивідуалізація навчання дозволяє враховувати особливості кожного студента, його професійні інтереси та потреби.

Важливим завданням сучасної освіти є забезпечення її якості. LMS відкривають нові можливості для моніторингу навчальних досягнень, аналізу результатів тестування, відстеження активності студентів. Це створює умови для об'єктивної оцінки рівня сформованості компетентностей, а також для корекції навчальних програм відповідно до потреб студентів і вимог професійної діяльності. Викладач отримує інструменти для аналізу освітнього процесу, а студент – чітке розуміння власних досягнень і напрямів розвитку.

У післядипломній освіті LMS стають незамінним інструментом підвищення кваліфікації соціальних працівників. Вони дозволяють організовувати дистанційні курси, семінари, тренінги, що робить процес навчання більш доступним і гнучким [2, с. 75]. Це особливо важливо в умовах воєнних та післявоєнних викликів, коли традиційні форми навчання можуть бути обмежені. LMS забезпечують безперервність освіти, що є ключовим чинником професійного розвитку фахівців соціальної сфери [3, с. 99].

Варто наголосити, що використання LMS у підготовці соціальних працівників сприяє формуванню цифрової культури майбутніх фахівців. Вони навчаються працювати з електронними ресурсами, використовувати інструменти онлайн-комунікації, що є необхідним у сучасному суспільстві. Соціальний працівник, який володіє цифровими компетентностями, здатний ефективніше взаємодіяти з клієнтами, організовувати інформаційні кампанії, залучати ресурси для вирішення соціальних проблем [4, с. 46].

Окремої уваги заслуговує питання інтеграції LMS у систему вищої освіти України. Багато університетів уже використовують такі платформи, проте їхній потенціал ще далеко не вичерпаний. Необхідно розробляти методичні рекомендації щодо використання LMS у професійній підготовці соціальних працівників, створювати навчальні курси, які враховують специфіку соціальної роботи, а також забезпечувати підготовку викладачів до роботи з цифровими інструментами.

У перспективі LMS можуть стати основою для створення єдиного освітнього простору, де поєднуються університетська та післядипломна освіта. Це дозволить забезпечити безперервність професійного розвитку соціальних працівників, створити умови для обміну досвідом між

студентами та практиками, а також підвищити якість соціальної роботи в цілому.

Таким чином, системи управління навчанням виступають потужним інструментом професійної підготовки майбутніх соціальних працівників. Вони забезпечують інтеграцію теорії та практики, сприяють формуванню компетентностей, підтримують індивідуалізацію навчання та підвищують якість освіти. LMS відкривають нові перспективи для розвитку професійної освіти, відповідають сучасним викликам і потребам суспільства, а також створюють умови для формування цифрової культури майбутніх фахівців соціальної сфери.

Список використаних джерел

1. Бугайчук К. Л. Змішане навчання: теоретичний аналіз та стратегія впровадження в освітній процес вищих навчальних закладів. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2016. Т. 54. № 4. С. 1–18.
2. Лисенко І. М. Організація дистанційного та змішаного навчання на платформі Moodle. *Наукові записки [Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя]. Серія «Психолого-педагогічні науки»*. 2023. Вип. 2. С. 79–88.
3. Мосіюк О. О. Використання системи moodle для організації змішаного процесу навчання майбутніх видавців комп'ютерній графіці. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Педагогічні науки*. 2016. Вип. 3. С. 97–101.
4. Стрілець С. І., Запорожченко Т. П. Основи роботи в середовищі Moodle: навч. Посібник. Чернігів: Десна Поліграф, 2015. 60 с.

Андрій Ушаков

здобувач третього рівня вищої освіти
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

У статті порушено проблему формування комунікативної компетентності майбутніх бакалаврів соціальної роботи у процесі професійної підготовки. Акцентовано увагу на необхідності використання інтегративного підходу, що передбачає поєднання теоретичної, практичної та комунікативної складових професійного навчання.